

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 25. november 2010

HØRINGSNOTAT OM SKATTEFRADRAK FOR KOSTNADER TIL FORSKNING OG UTVIKLING (FOU-FRADRAK)

Det vises til høringsnotat fra Finansdepartementet av 24. september 2010 om ovennevnte.

Intensjonen med Skattefunn er å stimulere til forskning og utvikling i næringslivet, noe som er en helt vesentlig faktor for å opprettholde og styrke nasjonens konkurransekraft. Denne formen for virkemiddel er mer effektiv og treffsikker enn de fleste direkte støtteordningene, nettopp fordi den tar utgangspunkt i bedriftenes allerede pågående prosesser og styrker, og fordi den er ubyråkratisk. Transaksjonskostnader for bedriftene og faren for skjønsmessige avgjørelser av hvem som får og ikke får støtte blir redusert. Slik sett er Skattefunn blant de aller viktigste næringspolitiske virkemidlene i Norge. Evalueringer har vist at ordningen bidrar godt i forhold til målet om å øke forsknings- og utviklingsinnsatsen i næringslivet.

I høringsbrevet viser Finansdepartementet til at forslagene i hovedsak gjelder en oppdatering og presisering av gjeldende bestemmelser. Da flere av forslagene i realiteten må betraktes som en innsnevring av ordningens virkeområde, er det grunn til å frykte at de foreslåtte endringer bidrar til å redusere, snarere enn å styrke Skattefunns betydning for konkurransekraften i norsk næringsliv.

Et eksempel på en slik svekkelse er forslag til definisjon på forskning og utvikling, hvor det foreslås en innsnevring. Selv om intensjonen sannsynligvis er å skape en mer presis definisjon, slår det i praksis uheldig ut. Forsknings- og utviklingsarbeid inkluderer mange funksjoner utover det konkrete laboratoriearbeid eller beregningsarbeid knyttet til prosjektet. Hensikten med Skattefunn er å stimulere til økt forskning og utvikling i norsk næringsliv. Da må ikke reglene utformes slik at de gjør hverdagen vanskeligere for bedriftene, eller redusere bedriftenes insentiver for forskning og utvikling. Innsnevringen vil også kunne føre til bransjemessige vridninger.

Det virker heller ikke stimulerende når det opereres med lavere nivåer for maksimale timepriser i Skattefunn enn i brukerstyrte forskningsprosjekter. En samkjøring i forhold til satser for brukerstyrte prosjekter, bør lede til at taket på timesatsen økes fra 530 til 1000 kr. Timesatsen som Skattefunn anvender har heller ikke vært justert i samsvar med lønns- og prisutviklingen på flere år. Tiden også moden for å heve taket på antall førte timer.

Vi er kritisk til formuleringene om en tilbakebetaling av støtte dersom prosjekter skulle vise seg å være vellykket kommersielt. Tenkningen bygger etter vår oppfatning på en foreldet idé om forskning og utvikling som en separat og helt adskilt del av den kommersielle

virksomheten. Det er ikke slik kunnskapsbasert næringsliv drives i dag. Vi kjenner heller ikke til at noe annet land har regler om at et skatteinsentiv helt eller delvis må tilbakebetales hvis forskningen gir et økonomisk resultat. Dette bidrar til at ordningen stimulerer prosjekter som ikke gir resultater. I tillegg kan ordningen gi betydelige kontrollproblemer.

Samlet virker det som om hensynet til skattefaglig praksis, tekniske rutiner og omtanke for revisorenes arbeid går foran behovet for styrke forskning og utvikling i næringslivet. FFA mener at de foreslåtte endringene i sum ikke tjener de politiske og faglige intensjonene bak ordningen. Vi ber derfor Finansdepartementet om å foreta en nøyere næringspolitisk vurdering av hvilke konsekvenser de foreslåtte endringene vil gi, før saken oversendes Stortinget.

For øvrig viser vi også til høringssvaret fra Abelia som vi stiller oss bak.

Med vennlig hilsen

Gunnar Jordfald

Daglig leder

T: 952 46 343

E: gunnar.jordfald@abelia.no